

২২৬০ জিএ ডাঃ ২৩১৮(২)

אעפ' שנטילה מון הנכאים מן החכמים לא ניטלה זו  
וחכם עדיף מנכיא]. פירוש הנכואה העקרית לא  
ישגינה הנכיא אלא רק עי' הכוונה שועשה ביחסים וכוונת,  
אבל רוח הקודש תבא מאליה בכל עת אעפ' שאנו עושים  
הכוונות להשראת רוחה<sup>ק</sup>. והנה רוז"ל לפעמים קורין Ach  
הנכואה בשם רוחה<sup>ק</sup>, וכן נמי קורין את רוחה<sup>ק</sup> בשם נכואה,  
כי הענן אחד, ורך הנכואה היא נשכח ממקום גבוה  
ולעילין יותר ממקום שנמשכה ממנו רוחה<sup>ק</sup>, ולפעמים ישגנו  
הנכאים כמו דברים ברוחה<sup>ק</sup> שנמשכת ממקום חחותן, אך  
בעלי רוחה<sup>ק</sup> שלא הגיעו למරוגת הנכאים לא ישגנו  
بنכואה שהיא ממקום לעילין, אלא רק ברוחה<sup>ק</sup> שהיא  
נמשכת ממקום למטה ממקום הנכואה. וכן אמר כאן אעפ'  
שהנכואה העקרית ניטלה מן הנכאים מן החכמים לא  
ניתלה, ככלمر עוד יש רוחה<sup>ק</sup> שהיא דומה אל הנכואה  
שנמצאת אצל החכמים, אך זה החכם שראה ברוחה<sup>ק</sup> הרוא  
ונדריך מנכיא, לאו עדיף במעלה, ודורי הנכואה מעלה  
ונדריך מנכיא, לפיה טפי שהיא ממקום לעלה ממקום שנמשכת ממנה  
רוחה<sup>ק</sup>, אלא לעניין הוא עדיף מפני שהוא גם אם לא  
עשה הכוונה עי' יהודים וכוונת אלא תבוא מאליה ואין  
לה עת וזמן מוגבל.

מה שאמרו חכם עדיף מנכיה. פירש בני ידרי כה'  
יעקב נר"ו, הכוונה כמו ענין הלכות שנשחচחו בימי אבל  
של משה רבינו ע"ה, דאמר ליה ליהושע שאל בנבואה,  
ואיל אין נביא רשי לחדש, אבל עתניאל בן קד החזירן  
מוחמיח ופלולו (חומרה ט), נמצא חכם עדיף מנכיה  
להחזיר אכזריה צו וכיצוא באה עכ"ד נר"ו: [בן יהיזע]

(ג) גילה אן אונדראג גרוונטס, פולר גראונטס צ'אנט

卷之三

אמר רב יוסף כי רדו יומא לכל אחד. וויקין כי רדו יומא  
אי יומא כרבא יומא ורעה לא הווי ואוי יומא ורעה תרי  
יומא כרבא לא הווי. ופרקין איך למייר יומא כרבא דבריך וחני  
ושוהה בשחית הרישות הללו כשיעור יומא ורעה ולא יותר מפני  
שהחרישת השנית נעשית בכל מהראשונות. ואיבעת אימת יומא  
ורעה דרוע בהדרורי. פירש הרacky"ד ז"ל מקום שאינם חורשים  
אלם עם הורע וכשמעמיד הקבר מחלם לחלים זורע התלם שנעתק  
מןמו, וכן יכולם לעשות בכל השירות שבכבל מפני שם טובענינו  
נמצא החוריש והזרע נשעה בימי אחר ומוציא פועל ביום אחד. עד  
כאן והוא נכון. דולא. פירש הרacky"ד ז"ל כוון גן ירך שמשקדים  
אותו על ידי זיל. אמר רב יוסף אין אלו דברי נבאות. יש →  
מפרשים לגאניגי כלומר שאין טעם בשיעוריהם הללו. ויש מפרשים  
לשכח כלומר דברי נבואה הם, והכי מסתכרא לי רמייתני מינה  
תניא נמי הכי אמר רבינו אבדימי ודמן חיפה מיום שחחבי בית  
המקרא אף על פי שעטילה נבואה מן הנכאים מן החכמים לא  
ניתלה. והוא דגוטין בנדרים (לח. א) אין הקדוש ברוך הוא מרשה  
שכינחו אלא על חכם גבור ומשיר, לאו בקכיעותה קאמר. עד כאן  
משטה לא נורעה למי.

卷之三

אנדר אמר חכם עדיף מנכיה. (יב:) אמר רבashi תדע דארט גברא

לכומת נחלות נחלות. ומגדליין הילו פה מיל' חילס בעלא טעם קאמර לאר. ליין דמליה ווקי ייגע עטעהן לילו קומת נחלות פון הילן מהמכמה פון דהמאלר לא:

רבה מילחא ומאתמא רוא וילכה לאמשה מטוני כותיה. ווועיג דעך גנער  
סמעה לך מלכנו מעולם, כי כס עדריך מגניכין, דענו נצען לנו חמר  
מה דצממע ווועיג כפומזיא למיינער, והען כס קהנמר מאי דהימער  
לממעה מקוי ווועיג לדען דמעה. ווועיגין זידרא מא כטמא בארכובא.

← From Here

כליים גנום

## דברי נביאות

א. ב"ב דף יב, א מן "תניא גמי הכל" עד יב, ב "א"ר אבדימי דמן חיפה", ותוס' שם

ד"ה א"ר יוסי

ב. תוס' בעירובין דף ס, ב ד"ה אין אלו, עד "אבל אין לפреш".

ג. ג. שיטה מקובצת ד"ה אמר רב יוסף, מן "אמר רב יוסף אין אלו אלא דברי

נביאות"

ד. ספר אוצר גאוני ספרד ד"ה אע"פ שניטלה (מן בן יהוידע)

\*\*\*\*\*

ה. רשיי ב"ב דף יב, ב ד"ה ולאו טעונה קאמר

ו. רבינו גרשום שם ד"ה ודילמא כסומה בארכובה

ז. ר"י מיגש ד"ה ודילמא כסומה בארכובה (נדפס בקובץ מפרשין עוז והדר)